

Zaak 2020-217

Datum uitspraak: 10 februari 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Psychopathologie bij kinderen en adolescenten (PM0902), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 15 september 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 14 september 2020 voor het tentamen van de cursus Psychopathologie bij kinderen en adolescenten (PM0902) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 20 oktober 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten per e-mail d.d. 13 december 2020.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van Beroep voor de Examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 10 februari 2021 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw dr. N.C.H.F. Gunther, examiner van de onderhavige cursus en mevrouw mr. M. Ruijschop, secretaris van de Commissie voor de Examens virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante op 14 september 2020 afgelegde tentamen van de cursus Psychopathologie bij kinderen en adolescenten (PM0902), in het bijzonder tegen de vragen 4, 17 en 24.
3. In algemene zin merkt appellante op dat de vraagstelling met betrekking tot dit tentamen erg gedetailleerd is en dat de vragen het karakter hebben van begrijpend lezen, hetgeen bij appellante voor verwarring heeft gezorgd.
4. Met betrekking tot vraag 4 betoogt appellante dat het door haar gekozen antwoord synoniemen en overeenkomstige beschrijvingen bevat, die overeenkomen met het modelantwoord. Appellante is dan ook van mening het door haar gegeven antwoord (ook) juist is.
Met betrekking tot vraag 17 betoogt appellante onder verwijzing naar diverse passages uit het studiemateriaal dat het door haar gekozen antwoord (ook) juist is. Voorts merkt appellante op dat uit

het studiemateriaal waarnaar de examinator heeft verwezen, niet het modelantwoord noch het door appellante gegeven antwoord valt af te leiden.

Met betrekking tot vraag 24 betoogt appellante onder verwijzing naar het studiemateriaal dat het door haar gekozen antwoord (ook) juist is. Appellante motiveert dat uit verschillende onderzoeken, verschillende uitkomsten zijn gebleken.

5. De examinator heeft in algemene zin met betrekking tot het tentamen betoogd dat het tentamen moeilijke en makkelijker vragen omvat. Met betrekking tot de gedetailleerdheid merkt de examinator op dat van studenten niet wordt verwacht dat zij letterlijk weten wat in het boek staat. Wel is het van belang om als psycholoog terminologieën te kunnen hanteren en deze te kunnen toepassen.
6. Met betrekking tot vraag 4 heeft de examinator in haar verweerschrift toegelicht dat studenten gevraagd wordt drie clusters te noemen van de posttraumatische stress-stoornis waarvan in de casus voorbeelden worden gegeven. Onder verwijzing naar het studiemateriaal betoogt de examinator waarom het modelantwoord het enige juiste antwoord betreft. Voorts heeft de examinator ter zitting verduidelijkt dat het antwoord van appellante voorbeelden van de clusters bevat. Zo valt het hebben van terugkerende stresserende dromen onder het cluster van 're-experiencing' (herbeleving). Gelet op de vraagstelling had appellante de clusters (zoals beschreven op pagina 124 van het tekstboek) moeten benoemen.
Met betrekking tot vraag 17 heeft de examinator in haar verweerschrift toegelicht dat antwoord C het enige juiste antwoord betreft. Voorts heeft de examinator ter zitting verduidelijkt dat het door appellante gekozen antwoord het minst juiste antwoord betreft omdat er gelet op de casus geen duidelijke sprake is van ADHD of symptomen hiervan. Dat alle beschreven casussen enig risico hebben om naast ADHD ook een norm overschrijdende gedragsstoornis te ontwikkelen doet daar niet aan af. Appellante had de te bestuderen theorie moeten toepassen op de casus.
Met betrekking tot vraag 24 heeft de examinator in haar verweerschrift, onder verwijzing naar pagina 319 van het tekstboek, toegelicht dat het eerste deel van het antwoord van appellante correct is. Het tweede deel van haar antwoord kan niet worden goed gerekend nu er, anders dan appellante betoogt, juist sprake is van een afname van connecties tussen verschillende delen van het brein.
7. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinator. Dit brengt mee dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
8. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
9. Het College overweegt dat appellante op 14 september 2020 voor het tentamen van de cursus Psychopathologie bij kinderen en adolescenten (PM0902) het cijfer 5 heeft gehaald met 26 punten. Bij 27 punten wordt het cijfer 6 toegekend.
10. Gelet op wat appellante heeft aangevoerd dient het College te beoordelen of verweerders de betwiste vragen in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid het door appellante gekozen antwoord als onjuist hebben kunnen beoordelen.
11. Met betrekking tot vraag 4 en 24 kan de examinator gevolgd worden in haar verweer dat het modelantwoord het enige juiste antwoord betreft. Bij vraag 4 geldt dat symptomen genoemd in de vraag gerelateerd moeten worden aan de clusters genoemd op pagina 124 van het tekstboek en dat het door appellante gegeven antwoord daar niet aan voldoet. Bij vraag 24 geldt dat op pagina 319 van het tekstboek letterlijk staat dat er sprake is van een afname van connecties in het brein en in het door appellante gegeven antwoord is opgenomen dat er een toename van connecties is.
12. Met betrekking tot vraag 17 overweegt het College dat, zoals ter zitting ook aan de orde is geweest, het studiemateriaal waarnaar wordt verwezen de vraagstelling niet helemaal draagt, alsmede dat de vraagstelling ruimte laat voor interpretatie, waardoor aangenomen kan worden dat in alle van de genoemde gevallen sprake is van ADHD. Het College overweegt dat de examinator ter zitting heeft gemotiveerd dat gelet op deze mogelijke interpretatie, het door appellante gekozen antwoord het minst juiste antwoord betreft. Het College acht het verweer van de examinator niet onredelijk. Het College overweegt dat studenten bij de beantwoording van vragen dienen te kiezen voor het meest aannemelijke antwoord.

13. Het College overweegt dat de gedetailleerdheid van de vraagstelling niet ongebruikelijk is bij examens inzake cursussen van de faculteit Psychologie. Inhoudelijk is niet gebleken dat de examiner de grenzen van een redelijke vraagstelling te buiten is gegaan. Dat appellante door de vraagstelling in verwarring werd gebracht, acht het College onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.
14. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

II. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. E.E. den Hartog-de Haas, mr. H.J.M. van Lierop, dr. O. Firsova en H.C.E. Pepels, leden,
in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 10 februari 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag